

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie zażalenia **J.J.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Katowice - Północ w Katowicach z dnia 7 listopada 2024 r. o odmowie wszczęcia śledztwa po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2025 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 11 lutego 2025r., sygn. akt XVI Kp 106/25

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Okręgowego nie jest zasadny.

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2025 r. Sąd Okręgowy w Katowicach zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, z powołaniem się na okoliczność, że przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest zażalenie J.J. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Katowice – Północ w Katowicach z dnia 7 listopada 2024 r. o odmowie wszczęcia śledztwa, którego przedmiotem miałyby być przekroczenie

uprawnień przez Sędziego, który w tej sprawie rozpoznawał zażalenie na odmowę wszczęcia postępowania przygotowawczego.

W ocenie Sądu Najwyższego sam fakt, że postępowanie dotyczy sędziego sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa nie oznacza automatycznie konieczności przyjęcia, iż spełnione zostały przesłanki z art. 37 k.p.k. poprzez możliwość zrodzenia się w opinii publicznej wątpliwości co do bezstronności wszystkich sędziów danego sądu. Bezspornie z reguły tak będzie, jednak każde orzeczenie rozstrzygając konkretną sprawę, musi mieć na względzie jej realia. W tym wypadku to – że stawiane sędziemu zarzuty mają charakter wyłącznie wiążący się z jego zwykłą pracą orzeczniczą, nie toczy się przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne o to samo zachowanie – czyni, to przekazywanie sprawy z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości innemu sądowi równorzędnemu, niecelowym. Wcale bowiem nie służy wytwarzaniu w społeczeństwie przekonania o bezstronności sądów, lecz przeciwnie, może budować przekonanie o łatwości manipulowania ustawową właściwością sądów.

Niniejsze postępowanie ma wyłącznie charakter kontroli instancyjnej wydanego w sprawie rozstrzygnięcia. O ile zaś w sprawie zachodzą względy wynikające z dyspozycji art. 41§1 k.p.k. winny one zostać rozstrzygnięte w trybie art. 42§1 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

r.g.